

groep nu is zeker een zeer heterogeen samenraapsel. Ik wil graag erkennen, dat de vogel-systematiek niet volmaakt is, maar Fürbringer's en Gadow's werken zóó totaal te negeren is toch beslist onjuist!

De zwaluwen behooren tot de orde der Passerimorfes (zangvogels), de Nachtzwaluw is betrekkelijk na verwant aan de Uilen (orde Coracoïformes), de Gierzwaluw behoort tot dezelfde orde, doch een geheel andere kleinere groep. (Hierbij mag ik wel even opmerken, dat zoowel IJsvogels alsook Spechten tot dezelfde orde behooren, zoodat de opmerking van Wolda (blz. 77) inderdaad juist is). De »harmonica hypothese« (pag. 79), waarbij de dieren eerst gróót, dan klein en dan weer groot worden, schijnt mij onjuist. Ik geloof, dat de fout in de redeneering hier en in vele andere gevallen ligt in 't feit, dat Wolda zich veel te veel beperkt heeft tot een zeer diepgaand en nauwkeurig onderzoek van de betrekkelijk weinige, veel voorkomende nestkastvogels op Oranje Nassau's Oord! Zeker speelt dit een rol bij de pessimistische beschouwingen van den Heer Wolda over de vermeederding in een bepaald gebied van nieuwe vogelsoorten.

Als we alleen maar letten op de vorderingen der Musschen in Amerika na 1860, op de door ringproeven bewezen omzwervingen der jonge Ooievaars, krijgen we al een andere indruk.

Dr. A. SCHIERBEEK.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Vinken en vinkentrek op N. Houderinge van 1918/19. — Iedereen zal 't abnormaal groot aantal vinken en keepen geconstateerd hebben, dat een tijd ons land bevolkt heeft en erdoor getrokken is. Daar van geen enkele zijde, zoover ik weet, dit feit hier is vastgelegd, acht ik 't voor volgende jaren noodzakelijk, 't hier in 't kort met enkele gegevens te memoreeren.

N. Houderinge bleek een belangrijk trekstation voor vele vogelsoorten, die naar 't Westen trokken, wat uit den aard zijner ligging, als Zuid-Westelijk punt van den Utrechtschen heuvelrug, niemand hoeft te verwonderen. Dit gold ook voor den trek van vinken en keepen.

In September, October en November, wanneer ik nu en dan van Wageningen naar Bilt-hoven fietste, stoven telkens troepen van tientallen tot honderden vinken voor mij van de beukenootjes op. Hun enorme aantal hield dan ook ongetwijfeld verband met 't zeer goede beukennotenjaar, evenals in 1910.

Er werden meermalen vinken dood gevonden, waarschijnlijk door een overmatig gebruik dezer nootjes (blauwzuur).

Op het trekstation Noordwijk was gedurende mijn verblijf omtrent midden October een sterke vinkentrek.

Daarna op N. Houderinge gekomen, bemerkte ik een minstens even sterken trek. 's Middags gingen dikwijls nog trekken van honderden vinken en keepen over. 't Verschil met de kust was, dat op N. Houderinge de trek voortdurend werd waargenomen, in alle richtingen, zoowel Zuid, West als Noord en Oost, al was de hoofdtrek wel in Westelijke en Zuid-Westelijke richting. Dat ging eenige weken zoo door.

Het vinkenaantal verminderde tegen den winter wel eenigszins, maar toch bleven zeer groote troepen in de bosschen over.

Gedurende begin Januari nam ik nog een eigenaardig verschijnsel waar. Een troep van ruim 50 vinken en keepen vlogen rond boven een heide op N.-Houderinge, klaarblijkelijk met het doel te vertrekken. Twee keepen, heftig schreeuwend, namen de leiding, vlogen eerst in Oostelijke richting, draaiden toen echter plotseling om, alsof ze merkten den verkeerden kant op te gaan en richtten zich daarop naar 't Westen, dan weer naar 't Zuiden of Noorden, aldoor gevolgd door de rest van den troep, dikwijls luid schreeuwend. Toen ik den volgenden dag kwam, was nog steeds dezelfde troep bezig in dolle vlucht rond te draaien, nog steeds met het tweetal keepen vooraan, men zou zeggen: zoekende de richting, die ze uit moesten.

Enkele dagen later dwaalden ze nog zoo rond in 't luchtruim boven hetzelfde heitje. Een dergelijk verschijnsel is zeer geschikt om nog eens goed te doen voelen, hoe weinig idee wij eigenlijk toch bezitten van het mysterie van den trek en van de oorzaken, die den vogel hierbij leiden.

De vorst in de eerste helft van Februari bracht enkele dagen op N.-Houderinge een vrij

sterken trek der vinken mede. Geregeld spoedden zich troepjes in Westelijke richting naar de kust.

Met begin Maart kwam echter zachter weer in 't land. De vinken sloegen overal druk en een tweede vermindering begon. Tegelijkertijd was nl. een voortdurende trek van vinken en keepen in Noord-Oostelijke richting waar te nemen, vooral 's morgens en op den laten middag, meest bij kleinere troepjes tegelijk, soms bij troepjes van 50—60. Een troep van een kleine honderd trof ik tegen den avond slapend in de beuken aan. Nauwelijks was ik genaderd, of ze schoten als een pijl uit een boog naar 't Noord-Oosten.

Zoo vermindert ook hier tegen den zomer het aantal gaandeweg. Toch zal 't aantal broedende paartjes hier nog wel grooter dan gewoonlijk blijven ¹⁾.

Wageningen.

D. TOLLENAAR.

¹⁾ Zondag 23 Maart toen ik weer te Bilthoven was, ging de trek naar 't Noordoosten nog voortdurend door. Behalve vinken en keepen trokken nu ook geregeld zingende kneutjes over. Onderwijl krioelde 't hier en daar in 't bosch nog van honderden vinken, die schitterend en druk-slaand een geweldig lawaai teweeg brachten, zóó, dat zelfs onatente wandelaars bleven staan kijken naar dit gewemel, gestoei en geschetter, als in een groote voliëre.

Amsterdam in Bloementooi. — Ofschoon April nog »doet wat zij wil«, gaan wij toch met rassche schreden den zomer tegemoet. Het ontluikende groen aan boom en heester, de voorjaarsbloemen in veld en wei, het blij gefluit van de lijster in onze stadstuinen en het vroolijk zingen van den klimmenden leeuwerik boven de groenende weiden, dat alles zijn onloochenbare teekenen, dat de lente gekomen en de zomer in aantocht is. En als straks buiten alles één bloemenweelde zal zijn, als bosch en laan, prijkend met den frisschen blade-rentooi, nooden tot dwalen door de geurende paden en tot rusten onder het ruischend loover, dan heeft de stedeling nauwelijks eenige punten in de naaste omgeving van de plaats zijner dagelijksche werkzaamheden, waar zijn oog zich kan verlustigen in groen en bloemen; hij moet zich tevreden stellen met de spaarzame, doch overigens zeer goed door de stedelijke overheid verzorgde parken.

Het particulier initiatief kan er echter veel toe bijdragen het stadsaspect frisscher, levendiger en kleurrijker te doen worden. Het versieren van gevels, balcon en ramen met groen en bloemen is het middel om daartoe te geraken. Zij, die geen tuin bezitten, kunnen zich dien verschaffen door hem aan hun huis aan te brengen.

Reeds jaren achtereen wekt »'t Koggeschip«, Vereeniging van Amsterdamsche belangen in het algemeen en van het Vreemdelingenverkeer in 't bijzonder, de burgerij daartoe op.

Ook nu weer doet zij in dit opzicht een beroep op onze stadgenooten. Teneinde hen daartoe aan te moedigen stelt, »'t Koggeschip« ook dit jaar wederom een groot aantal gouden, verguld zilveren, zilveren en bronzen medailles met fraai gecalligrafeerd diploma beschikbaar voor de door de jury het best geoordeelde versieringen.

In afwijking echter met vroegere jaren zal — voornamelijk met het oogmerk de deelneming meer algemeen te doen zijn — de uitnoodiging tot inschrijving voor deelneming aan den vrijen wedstrijd (Koggeschip-groep) vervallen, doch zal in den loop van den zomer, wanneer aangenomen kan worden dat de beplantingen der balcon, ramen en gevels gereed zijn, een door de jury aan te wijzen geschikt persoon een rondgang door de stad maken om alle aangebrachte bloemversieringen (uitgezonderd die der »Ons Huis«-groep) te noteeren. De alsdan verkregen gegevens worden de jury aangeboden, die op haar beurt, op grond van de aldus verkregen notitiën, de versieringen in oogenschouw gaat nemen, waarop de beoordeeling voor een bekroning volgt en de eigenaar(es) van een bekroonde beplanting in kennis wordt gesteld.

Men ga nu reeds flink aan 't werk! Nadere inlichtingen verstrekt de administrateur der Ver. »'t Koggeschip«, de heer H. D. J. de Jong Raskin, Damrak 95.

Zwaluw. — Door dezen bericht ik u, dat de zwaluwen gisteren 18 April bij mij om 10³/₄ uur zijn gearriveerd, behalve één, die reeds 12 April is gekomen. Dit is vermoedelijk dezelfde, die den vorigen herfst 14 dagen later dan alle andere is weggegaan, althans zij nam direct weer boven op de klok haar oude plaats in.

Enschede.

G. LASONDER G.A.Z.

Kleine Specht. — Hedenmorgen, 9 April, mijn dagelijksche wandeling door het Vondelpark makende werd mijn aandacht getrokken door een luid geratel. Ik dacht dadelijk aan het berichtje in het laatste nummer van *D. L. N.* omtrent het voorkomen van den kleinen Specht in het Vondelpark en na eenig zoeken en turen vond ik den voortbrenger van het geluid in een hoogen iep. Als bevestiging van de eerste waarneming kan dit berichtje wellicht waarde hebben?

Amsterdam.

K. A. ELSENSOHN